

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. VII. Ex eodem repillitur æque denso posito, atque sit humor
Crystallinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

Iatant secundum capacitem KL; ita ut ipsa necessario non debeat adscribi humori Vitreo, cum possit Crystallino, ut dictum. & ex hoc capite humor Vitreus aut æquè densus aut aliquanto densior admitti posset Crystallino: nihilominus enim tota ampliatio & cōfusio ex sola refractione in Crystallino habita defendi valeret.

Quamquam si densior ponatur Vitreus Crystallino refringetur radius G I, in Vitreo humore ad perpendicularem IN, e ritque Refractionis linea IQ, quæ punctum B ex viso loco L, denuo restituet vel in B verum locum, vel in P valde vicinum. vnde iterum admodum vacillat humoris Vitrei densitas, raritas autem vehementer stabilitur. Imo cum constet per ea quæ libro tertio de speciebus visilibus afferuntur, radium IO in Vitreo humore receptum, & ab obiecto AB remoto profectum, in oppositam oculi partem semper desinere, (cuiusmodi IO existit) id autem fieri vix queat absque refractione à linea perpendiculari IN; hinc iterum humoris huius raritas supra modum persuadeatur.

Verum enim uero, sicut Obiectum oculo vicinissimum cōfusum & auctum apparer situ ouerso, ex quo Vitrei humoris densitas probabiliter sed non necessario infertur, ut visum in prioribus, & constat ex l. 3. ita vice versa, ex confusione & augmento obiecti remoti, suadetur sed non euincitur raritas, licet situs obiecti non euertatur, &c.

Cur autem visibilia vicina huic affectioni minus obnoxia sint, causa videtur esse fortior vis perpendiculari, quam sit remotorum, illic enim discrimen paruum existit, ob distantiam & minimam incidentiæ differentiam, &c. hinc æqualiter quodammodo omnes mouent.

REPROBATVR RADIVS AB HV. more Crystalliino in Vitreūm ingressus, data etiam æqualitate densitatis.

CAPUT VII.

Dicendum 7. Si humor Vitreus eque densus sit atq;
Cry-

Concl. 7.

Crystallinus, radius in ipsum receptus non potest esse visorius. Quia omnia argumenta, quæ radium humoris Crystallino incidentem ab hac prærogativa excludunt, etiam eundem in Vitreum humorē progressum non admittunt. Causa est, quod propter æqualem densitatem, radius utrobique in directum absque ullo angulo secundum unam eandemque lineam rectam proferatur; quæcunque ergo absurdā eveniunt in radio humoris Crystallini, eadem contingunt in Vitrei; quia rem visam in locum similem semper coniicit; quidquid ergo erroris, quidquid absurditatis inducit in humorē Crystallinum, idem adnittit in Vitreū, quod is in ambobus humorib⁹ secundum unam rectam linēam extendatur.

Quare impossibile est radium in Vitreo humore consistenter esse visorium formaliter, si Vitreus æque densus existat atque humor Crystallinus.

REPROBATVR RADIVS VISO- RIUS ex humore Crystallino in Vitreum densitatis maioris prolapsus.

C A P V T . V I I I .

Dicendum 8. Si humor Vitreus densior est Crystallino, radius in ipsum receptus in tantum refrigi forsitan potest, ut priores refractiones in Crystallino, Aqueo & Cornea factæ per hanc compensentur, & pleræque experientiæ, rerumq; visarum locus saluetur, & ex hac quidem parte nihil pugner, quo minus ipse sit radius visorius; at ex alio capite maximus huic sententiæ est positus obex.

Si enim Vitreus humor densior sit Crystallino, punctum visibile A, projectat radiū in Vitreo visorium DE (qui nunc in cisoris